

VORES ULF

Idé: Mette Lisby & Jesper Bährenz

NOTE:

Dette er en anekdote båret tekst, bygget på jeres sande oplevelser / sjove historier om Ulf, som vi naturligvis ikke har kunnet skrive ind her.

Men dette er ramme og omrids til en fin og personlig måde for jer at hylde Ulf på.

Den lader jer smide rollerne og "bare" være jer selv, med udgangspunkt i sjove, selvoplevede anekdoter.

Hele vejen gennem sketchen skal det føles som om I "bare sidder og snakker", dvs naturlig ad. Lib. og reaktioner og grin, jer imellem.

Det skal føles som en forlængelse af når I "rigtig" sidder og hyggesnakker, og denne gang er vi - publikum - inviteret med ind på inderbanen.

VORES ULF – SKETCH START

Lisbet kommer ind på en tom scene. Hun kigger fortroligt ud mod publikum.

LISBET: "Se, det der plejer at ske, når forestillingen er færdig, efter sådan en aften, fyldt med latter her i teltet, det er at vi allesammen ... skynder os hjem.

(med varme / fortrolighed i stemmen)

Men indimellem, nogle gange, så sidder vi sammen bagefter ude bagved og hygger os. Så fortæller vi røver historier om alt det vi har oplevet. Fra nogle af de forestillinger vi har lavet. Fra nogle af de gange, hvor Ulf og jeg har været på turne sammen. Hvor vi fik grineflip på scenen, eller hvor tingene bare ikke gik som vi havde regnet med.

Jeg tænkte, at i aften, skulle I høre nogle af dem."

Fra siden kommer MILLE, CARSTEN og NIELS ind (alle undtagen Ulf).

De har alle en barstol med sig, Carsten har to, den ene til Lisbet. De sætter sig alle på barstolene, på en række.

MILLE: (*kigger sig omkring, konstaterende*) "Ulf er her ikke."

LISBET: "Nå, det var da godt. Så kan vi snakke om ham."

ALLE: (*griner, ad lib.*) "God idé"

MILLE: (*ivrigt, som om hun kommer i tanke om en bestemt historie*)
"Ja, Lisbet, fortæl den historie.. den der hvor..
(*refererer til sand historie*). Det er min ynglings-historie om Ulf."

LISBET: "Dengang med grine-flippet?" (*eller anden sand historie*)

Mille, Carsten og Niels bekræfter ad lib: Ja, den vil de gerne høre.

Lisbet fortæller en (sand) anekdote om Ulf – noget sjovt de har oplevet sammen: det vildeste grineflip de har haft på scenen / hvornår Ulf er mest irriterende / den replik Ulf har haft sværest ved at huske / dengang Ulf var ved at drive Lisbet til vanvid fordi han kom for sent / tidligt – *en sand historie.*

Alle reagerer og griner ad lib.

CARSTEN: "Nu er det mig til at ønske en historie. Niels, fortæl den dér. ... (*refererer til en sand anekdote*) Det er den bedste historie om Ulf."

MILLE: (*griner*) "Ja... den er god"

NIELS griner da han husker historien og fortæller en *sand anekdote* om Ulf.
Herefter fortæller også MILLE og CARSTEN en sand historie om Ulf.

MILLE Evt. om sit første minde om Ulf, eller at hun så ham i en rolle hun var helt vild med, eller den første gang hun mødte ham.

CARSTEN EVT. om ærefrygten ved at skulle arbejde med Ulf, Den første gang han mødte Ulf, eller en rolle Ulf har gjort indtryk på ham i, i en forestilling eller film.

De griner og reagerer ad lib. mens de i hyggelig, fælles stemning fortæller deres sande historier om Ulf.

På et tidspunkt kommer ULF ind på scenen, bagfra.
Publikum ser ham før spillerne ser ham.
Publikum reagerer, hujer og klapper af Ulf.
Spillerne rejser sig og klapper med, alle klapper af Ulf.

ULF: (*efter klapsalven, til de andre spillere*) "Hva' fanden har I lavet? Sidder I bare her? Det har vi sgu' da ikke tid til. Det er mit sidste år herude og så sidder I bare og snakker!"

MILLE: (*drillende*) "Vi har fortalt sjove historier. Om dig."

Ulf ser bestyrtet på dem.

ULF: "Om MIG?" åh nej!"

NIELS: "Jo. Vi har fortalt vores ynglings-historier om dig"

ULF: "Nej, åh Gud, nej! I har vel ikke fortalt om dengang hvor jeg .. (*fortæller sand, sjov historie, der understreger historiens vingesus (evt. den første gang han stod på scenen i Cirkusrevyen, eller lign.*)

Publikum, Lisbet, Mille, Carsten og Niels reagerer og griner ad lib.

Da Ulfs anekdote er færdig, går Lisbet hen til Ulf. Hun ligger beroligende en hånd på hans arm.

LISBET: "Nej, Ulf. Bare rolig. Dén har vi ikke fortalt"

Tæppet går for.

SLUT